

регулювання азартних ігор №115 від 29.02.2024. URL: <https://www.gc.gov.ua/files/Richenya/2024/02/R-115.PDF>.

4. Про застосування фінансових санкцій за порушення вимог законодавства про рекламу до ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГБЕТ»: Рішення Комісії з регулювання азартних ігор №410 від 22.08.2024. URL: <https://www.gc.gov.ua/files/Richenya/2024/08/R-410.PDF>.

5. Про застосування фінансових санкцій за порушення вимог законодавства про рекламу до ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «МЕГОГО»: Рішення Комісії з регулювання азартних ігор №409 від 22.08.2024. URL: <https://www.gc.gov.ua/files/Richenya/2024/08/R-409.PDF>.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-452-1-127>

ДО ПИТАННЯ ПРО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ІНФРАСТРУКТУРА» У АДМІНІСТРАТИВНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ

Генсіровський Євген Олександрович

*здобувач кафедри адміністративного, кримінального права і процесу
Міжнародний університет бізнесу і права*

м. Херсон, Україна

ORCID: 0009-0007-0808-2708

Під час визначення об'єктів критичної інфраструктури в країні, яка перебуває у стані війни, важко спиратися на такі критерії як «важливість для економіки», «важливість для національної безпеки і оборони», «завдання шкоди життєво важливим національним інтересам» тощо, оскільки за такого підходу, всі без виключення інфраструктурні об'єкти можуть бути віднесені до числа критичних. Натомість, правильну позицію висловлює професор І.М. Труніна, яка вказує, що відсутність єдиної позиції щодо трактування поняття «інфраструктура» призводить до невдалих спроб управління розвитком інфраструктури, значущість якої особливо посилюється із превалюванням сфери послуг над виробництвом [1].

Аналіз наукових джерел дає підстави для висновку щодо відсутності однозначного теоретико-правового підходу науковців до визначення поняття «інфраструктура».

Отже, численні підходи вчених до визначення поняття «інфраструктура», як економічної категорії, передусім, були спрямовані на підкреслення значення цього явища для збільшення ефективності багатьох економічних процесів, за рахунок здешевлення логістики, що безпосередньо пов'язано із розвитком багатьох галузей інфраструктури, зокрема, транспортної.

Разом з тим, поняття «інфраструктура» в адміністративно-правовому значенні, набуває іншого контекстуального забарвлення, оскільки виступає об'єктом публічного адміністрування, шляхом застосування особливого механізму правового регулювання з боку держави. Іншими словами, інфраструктура, як адміністративно-правова категорія, виступає у вигляді сукупності стратегічно важливих для забезпечення національної безпеки держави, об'єктів, систем та послуг, які визначені об'єктами адміністративно-правового регулювання, з метою забезпечення їх ефективного та безпечного функціонування.

Торкаючись питання щодо правового регулювання інфраструктури України, варто наголосити на його галузевій спрямованості, оскільки організаційно-правове забезпечення функціонування інфраструктури здійснюється залежно від певного сектору економіки держави.

Зокрема, у Національній транспортній стратегії України на період до 2030 року наголошується на важливості післявоєнного відновлення інфраструктури автомобільного, залізничного, повітряного та морського транспорту України, з фокусом на пріоритетну реалізацію інфраструктурних проектів для подолання дефіциту пропускної спроможності, зокрема пріоритизацію інвестицій в транс'європейську транспортну мережу [2].

Зі змісту пункту 5 частини першої статті 1 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», яким визначено поняття інженерно-транспортної інфраструктури, впливає важливий висновок про існування двох видів об'єктів інфраструктури, до числа яких коментованим законом віднесено об'єкти інженерної та дорожньо-транспортної інфраструктури. При цьому, до числа об'єктів інженерної інфраструктури віднесено водопостачання, водовідведення, тепло-, електро-, газопостачання, об'єкти телефонізації, трубопровідного транспорту тощо. Разом з тим, сукупність об'єктів дорожньо-транспортної інфраструктури складають: залізничні та автомобільні дороги, мостові споруди, підприємства та парк автотранспорту, об'єкти автосервісу, міжселенні транспортні маршрути, авто- та залізничні станції, авто-, залізничні, річкові, морські вокзали, об'єкти повітряного транспорту [3].

У статті 1 Закону України «Про доступ до об'єктів будівництва, транспорту, електроенергетики з метою розвитку електронних

комунікаційних мереж», визначені важливі для розуміння поняття інфраструктури України, її галузеві об'єкти, в якості яких визначено: інфраструктуру об'єктів будівництва, інфраструктуру об'єктів електроенергетики, інфраструктуру об'єктів транспорту тощо [4].

Відповідно до статті 1 Закону України «Про внутрішній водний транспорт» інфраструктура внутрішнього водного транспорту, являє собою сукупність об'єктів, що забезпечують судноплавство внутрішніми водними шляхами, яка включає гідротехнічні споруди внутрішніх водних шляхів, рейди, затони, місця стоянки суден, засоби навігаційного обладнання та гідрографічного забезпечення судноплавства, об'єкти річкової інформаційної служби, мережі та споруди зв'язку, сигналізації, інформування та управління рухом суден, а також судна і плавуче обладнання, призначені для виконання шляхових робіт, та інші об'єкти, що забезпечують судноплавство внутрішніми водними шляхами [5].

Законом України «Про морські порти» визначено особливості об'єктів портової інфраструктури, які поділяються на рухомі та нерухомі і функціонально призначені для забезпечення безперебійної роботи морських портів. До числа таких об'єктів належать: акваторія, гідротехнічні споруди, доки, буксири, криголами та інші судна портового флоту, засоби навігаційного обладнання та інші об'єкти навігаційно-гідрографічного забезпечення морських шляхів, системи управління рухом суден, інформаційні системи, перевантажувальне обладнання, залізничні та автомобільні під'їзні шляхи, лінії зв'язку, засоби тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інші засоби, обладнання, інженерні комунікації, розташовані в межах території та акваторії морського порту і призначені для забезпечення безпеки мореплавства, надання послуг, забезпечення державного нагляду (контролю) в морському порту [6].

Низкою законодавчих актів визначається поняття «інфраструктура залізничного транспорту». Зазначене поняття, зокрема, міститься у Правилах перевезення пасажирів, багажу, вантажобагажу та пошти залізничним транспортом України, що затверджені наказом Міністерства транспорту та зв'язку України від 27.12.2006 № 1196 [7], у Технічному регламенті безпеки інфраструктури залізничного транспорту, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2013 року № 494 [8] тощо.

Висновки. Аналіз вищевказаних нормативно-правових актів дозволяє твердити, що поняття «інфраструктура залізничного транспорту», які наведені в їх нормах, загалом, не мають принципових відмінностей та означають технологічний комплекс, до складу якого входять: залізничні шляхи сполучення (залізничні колії), залізничні

станції, пристрої енергопостачання, зв'язку, сигналізації, централізації, блокування, інформаційні комплекси і система керування рухом та ін. (будівлі, споруди, пристрої й устаткування), що забезпечують функціонування єдиного комплексу перевезень залізничним транспортом загального користування».

Література:

1. Труніна І., Латишев К., Андрієнко М. Змістовно-дефінітивне навантаження поняття «інфраструктура» стосовно транспортного ринку. Економіка та суспільство. 2021. № 30. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/632/606>.

2. Про схвалення Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2025-2027 роках : Постанова Кабінету Міністрів України від 27.12.2024 № 1550. Офіційний вісник України. 2025. № 8. Ст. 665.

3. Про регулювання містобудівної діяльності : Закон України від 17.02.2011 № 3038-VI. Відомості Верховної Ради України. 2011. № 34. Ст. 343.

4. Про доступ до об'єктів будівництва, транспорту, електроенергетики з метою розвитку електронних комунікаційних мереж : Закон України від 07.02.2017 № 1834-VIII. Відомості Верховної Ради. 2017. № 11. Ст. 101.

5. Про внутрішній водний транспорт : Закон України від 03.12.2020 № 1054-IX. Офіційний вісник України. 2021. № 4. Ст. 201.

6. Про морські порти України : Закон України від 17.05.2012 № 4709-VI. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 7. Ст. 65.

7. Про затвердження Правил перевезення пасажирів, багажу, вантажобагажу та пошти залізничним транспортом України : наказ Мінтрансв'язку України від 27.12.2006 № 1196. Офіційний вісник України. 2007. № 26. Ст. 1065.

8. Про затвердження Технічного регламенту безпеки інфраструктури залізничного транспорту : постанова Кабінету Міністрів України від 11.07.2013 № 494. Офіційний вісник України. 2013. № 54. Ст. 1969.